

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Cur, ex parte hominum, indigni ad honores promoueantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

§. VI.

*Cur, ex parte hominum, indigni ad honores
promoucantur?*

Maiores quæstio est, cur indignis immeritisque Deus permittat honorem obtingerè, & verò ipse honorem offerat? cuius rei multæ sunt causæ iustissimæ, quarum nonnullas, suprâ iam perstrinximus. Nam. 1. Ex parte hominum. 2. ex parte dæmonum. 3. ex parte Dei causæ possunt assignari. Ex parte hominum, ignorantia, malitiâ, fortunâ, indigni honore honestantur. Ignorantia enim multos euehit, qui putantur pij, prudentes, docti, cum sint sceleribus pleni, bardi, rudes; quod si constaret, utique non extollerentur; & si tam facile esset eos de gradu deicere, quàm est illis gratum poni in alto, non utiq; multi soles occiderent, ijs sceptrâ, aut quemcunque clauum tenentibus. Cumulantur alijs honores, quorum improbitas non est occulta, quorum stoliditas, quorum ruditas est satis cognita; malitia mortalium est adeò proiecta, ut mandare honorem vel indignissimis non vereantur. Dummodo sit charus, dummodo fauorem, vel suffragium emerit aliquis; dummodo sanguine vel amicitia sit iunctus, iam

Q 2

magi-

magistratu, iam folio dignus perhibetur. Atqui libero hominem arbitrio esse par est potest igitur vel malitiâ vti, vel iustitiâ in officijs titulisque largiendis. Cuius rei ubique se se offerunt agminatim exempla. Adeò, vt plures passim, qui immeriti, quam meriti ascenderint ad honorem, reperiantur. Vnum strictim dabo exemplum, in quo malitia humana, contra suam voluntatem, alterum extulit. *Prior quidam Ordinis nostri ait Cæsarius, defuncto Abbate suo ad abbatiam aspirans, cum tempore electionis à Visitatore, sicut ceteri seniores, de persona idonea interrogaretur, non corde columbino, monachum quemdam de domo eadem ob infamiam eiectionem nominavit; sciebat enim Prioris auctoritatem non esse modicam, & si aliquem de Conuentu nominaret, per hoc suam electionem posse infirmari, & se in suo desiderio impediri. Factum est, ut creditur, diuino, vt ceteri, eius exemplo, eandem personam eligerent, dicentes intra se; Prior oculus noster nec talem personam nominasset, si ei de illius innocentia non constaret. Fortè si idem Prior simpliciter ambulasset, factus esset Abbas. Et satis puto, quantum ex verbis cuiusdam Abbatis, qui mihi retulit coniecto, quòd tantum fuerit cruciatus in eiusdem monachi*

Cæsarius.
lib. 6. Illustr. mirac. c. 20.

nachi promotione, quantum ille tribulatus ex-
titerat in sua eiectione. Ecce si astutos & dolosos
punit etiam in presenti Deus, de tribulatione,
confusione, & deiectione Prælatorum Ecclesia,
hodie magis quàm ante nostra tempora abun-
dant exempla. Et hoc fortè ideò, quia DEI vo-
luntas in illorum promotione non fuit. Ipsi reg-
nauerunt, & non ex me: principes extiterunt,
& non cognoui. Verba sunt Dei per os Osee pro-
pheta. Denique si quidquam sortes, si fortu-
na, si casus in hominibus potest, etiam hac
via ad dignitates gradiuntur.

Si fortuna volet, fies de Rhetore Consul:

Si volet hæc eadem, fies de Consule Rhetor.

§. VII.

*Cur, ex parte demonum, indigni honoribus
inescentur?*

Dæmon quoque sæpenumerò est author,
vt boni non succedant, & eorum loco mali
honoribus floreat, occupentque & no-
men, in Republica, & dignitatem. Sic alios
à virtute auocat, alios illicit in vitia; alios,
ne veritatem videant, inescat vanitate.

Henricus Teutonicus, vir æquè pius, ac do- Thom:
ctus, in Ordine Patrum Dominicanorum, Cantipr:
prouinciæ Transmarinæ præerat. lib. 2. A-
Visita- pum. cap.
bat igitur de more aliquando Ptolemaidem, 57. §. 29.

Q 3

quæ